

Tarinoita isovanhemmuudesta -podcast, jakso 3

Intro: Mitä mietit mummo, mitä pohdit pappa? Isovanhemmuuteen mahtuu monenlaisia koskettavia hetkiä sekä suuria ja pieniä kysymyksiä. Tarinoita isovanhemmuudesta on Väestöliiton Hyvä kysymys -verkkopalvelun tuottama podcast isovanhemmuuden aidoista hetkistä ja kysymyksistä.

Juontaja: Tervetuloa kolmannen Tarinoita isovanhemmuudesta -podcast jakson pariin. Tämän kertaisessa jaksossa kuulemme tarinoita yhteydenpidosta isovanhempien ja lastenlasten välillä. Isovanhemmat kertovat myös, mikä on isovanhemmuudessa parasta ja mikä puolestaan haastavaa. Siirrytään nyt kuuntelemaan tämän kertaisia tarinoita.

Isovanhempi 1: Parasta isovanhemmuudessa on rentous, ei ole enää sitä kokonaisvastuuta, voi heittäytyä itsekin lapseksi jälleen ja hassutella lastenlasten kanssa. Haastavaa isovanhemmuudessa ei ole oikeastaan kuin pitkät välimatkat. Kun ollaan saatu viikkokin olla yhdessä ja koittaa kotiin lähdön aika, niin on vähän aikaa sellainen tyhjä olo.

Neuvoisin lapsenlapsiani olemaan kärsivällisiä, hyviä asioita kannattaa odottaa, se tekee elämästä mielekkäämpää. Jos saa aina heti kaiken haluamansa, katoaa elämästä elämisen ilo. Terveisin, Vaari.

Isovanhempi 2: Minulla on kaksi lastenlasta, tyttö ja poika. Nyt he ovat jo aikuisia, nuorempi on kaksikymmentä ja vanhempi on kaksikymmentä kaksi vuotta. He vierailevat luonani nyt aika harvoin, koska poika on armeijassa ja tyttö opiskelee ulkomailla. Kun he vierailevat luonani, minä laitan heille jotakin tarjoamista ja katsellemme yhdessä valokuvia. Sitten juttelemme kaikkea mitä on tapahtunut, ajankohtaisia asioita ja miten on mennyt, miten opiskelut sujuvat ja tällä tavalla. Poika myös auttaa minua tietokoneasioissa.

Kiva muisto lastenlasten kanssa on, kun heidän kanssaan laulettiin paljon ja myös minä lauloin lapsille paljon. Erään kerran tytön ollessa noin kuusivuotias, hän sanoi minulle, että ”mummo, minä opetan sulle yhden laulun mikä on päiväkerhossa laulettu. Minä sanoin, että no opeta. Se oli tämmönen kun: ”Muistatko liisukan hei, hän rantaan pyykkiä vei, mut pyykki kuivunut ei, kun tuuli kaiken sen vei, ral lal laa.” Toinen säkeistö oli, että ”Kai tuuli tarvitsi sen mun liinani raidallisen, et silti itkeä saa, ral lal laa.” Minusta laulu oli ihan hauska ja minä muistan sen vieläkin, vaikka tyttö itse ei enää muista.

Paras juttu mummoudessa on se, että kun ei ole sillä lailla vastuuta, kun vanhemmilla on, vaikka yrittää tietenkin opettaa heitä, mutta vastuu on kuitenkin vanhemmilla ja vanhemmat hoitavat kaikki vaatetukset, ruoka-asiat sun muut. Sen verran minua on mummoudessa mietityttänyt, kun oisin halunnut pitää lapsenlapsiani paljon enemmän luonani, mutta tyttärelläni oli simmonen ajatus, että

minä rasiin liikaa. Se tuli hauskaasti ilmi, kun erään kerran olin hoitamassa illalla tätä poikaa, hän taisi olla silloin neljävuotias, ja kun olin pois lähdössä, niin poika sanoo äidilleen, että ”Äiti, miksi sinä et mummolle maksa, kun sä eilen tädille maksoit.” Niin siinä kävi esille, että heillä on hoitaja, ja minua he vain harvemmin rasittavat.

Olen sanonut lapsenlapsilleni, että jos heillä vaan on jotain ongelmaa tai haluavat tulla minun luo, niin mummolan ovet on aina auki, tervetuloa vaan. Terveisin, Mummo.

Isovanhempi 3: Kun minusta tuli isoäiti noin vuosi sitten, olen joka päivä pyytännyt lapsenlapsen kuvan whatsappilla. Kuva tai video on päivän kohokohta. Terveisin, Isoäiti.